

مراقبت بعد از عفونت استخوان (استئومیلیت)

لطفا جهت بهبودی هر چه سریعتر و جلوگیری از عوارض احتمالی نکات زیر مورد توجه قرار گیرد.

فعالیت :

فعالیت روزمره زندگی را انجام دهید. در مورد شروع به کار از پزشک خود سوال نمایید در صورت نیاز به وسایل کمک حرکتی (عصا، ویلچر و واکر و...) در مورد نحوه استفاده از آنها حتما در مدت بستری آموزش بگیرید

مراقب جابجایی صحیح اندام گرفتار باشید تا دچار شکستگی یا ضربه نشوید.

تغذیه

رژیم غذایی معمولی می باشد. توصیه می شود ویتامین ث (پرتقال، آناناس، گوجه فرنگی و) ، مایعات کافی بیشتر استفاده نمایید.

پانسمان

پانسمان بعد از ترخیص طبق دستور پزشک روزانه یا روز در میان توسط پرستار انجام گیرد.

استحمام

یک هفته بعد از ترخیص و با هماهنگی با پزشک معالج می توانید حمام کنید.

علائم خطر

در صورت بروز علائم عفونت زخم (قب، ناخوشی، سردرد، بی حالی و ...) به پزشک مراجعه نمایید

دارو درمانی

داروهای تجویز شده را طبق دستور پزشک مصرف نمایید. از قطع ناگهانی و خودسرانه داروها اجتناب نمایید. خوردن به موقع آنتی بیوتیک ها مهم است

مراجعه بعدی

۱۰ روز بعد از عمل به پزشک معالج خود مراجعه نمایید .

استئومیلیت

تهیه و تنظیم: بخش جراحی
با همکاری واحد آموزش پرستاری
منبع: کتاب مرجع پرستاری برونر

شماره پمفلت:

۱۴۰۱/۱۴ خرداد ۱۴۰۲ خرداد

علائم:

علائم بالینی استئومیلیت متغیر است و به شخص، نوع میکروب، علت های زمینه ای بستگی دارد. بیمار ممکن است احساس درد با لمس بر روی استخوان مبتلا، به خصوص هنگام حرکت دادن، تب، لرز، ناخوشی، بی حالی، بی اشتها، سردرد، عضو مبتلا، قرمز و متورم یا ترشح چرکی داشته باشد. در کودکانی که هنوز قادر به تکلم نیستند، درد به صورت امتناع از حرکت دادن اندام، خودداری از راه رفتن، لنگیدن با جیغ زدن هنگام لمس یا حرکت دادن عضو مبتلا، نشان داده می شود.

تشخیص:

تشخیص بیماری بر اساس شواهد بالینی، معاینه پزشکی، سی تی اسکن، ام آر آی، عکس، آزمایش خون، کشت از خون و زخم جهت بررسی نوع آنتی بیوتیک و ... انجام می شود. درمان: روشهای درمان عبارتند از: جراحی در صورت نیاز، دارو درمانی با توجه به نتایج آزمایشات و ... می باشد.

استئومیلیت:

استئومیلیت، عفونت استخوان است. از چند طریق استخوان آلوده می شود: گسترش عفونت بعلت زخم های فشاری، عفونت محل برش جراحی، آلودگی مستقیم استخوان در اثر جراحی، شکستگی باز یا زخم گلوله از طریق خون مثل لوزه های چرکی، دندانهای عفونی، عفونتهای ریه، افراد دارای تغذیه نامناسب، سالمندان، افراد معتاد، دیابتی ها، تحت درمان با کورتون، و ..

